

§ 14 stillede Endringsforslag under Forhandling. Forsaavidt det vil være nødvendigt at foretage en Forandring i § 14 med Hensyn til den Afstemning, der er foregaaet ved § 2, vil Udvalget jo kunne stille det fornødne Forslag til 3die Behandling. Hvad Afstemningen angaaer, skal jeg indskrænke mig til at lade § 11, § 14, hvortil der er stillet Endringsforslag, og § 17 afstemme, hvis der ikke forlanges Afstemning over nogen anden Paragraph, og ansee de øvrige Paragrapher for vedtagne uden Afstemning.

Ordføreren: Det ærede Thing vil see, at Udvalget, og her er det da det samlede Udvalg, i hvis Navn jeg taler, har tilladt sig at stille et Endringsforslag til Slutningen af § 14 med Hensyn til Retsvirkningen af en slet Tilbagekaldelse, Udtrædelse af et Firma eller anden i samme foregaaet Forandring. Her tør jeg vistnok troe at være i Overensstemmelse med den høitærede Justitsminister, naar jeg siger, at Udvalget har stillet dette Endringsforslag i det Haab, netop at ramme den virkelige Mening af Udstætt. Som Ordene forelaae i den oprindelige § 14, kunde man nære nogen Frygt for, at Meningen var den, at der overhovedet slet ikke skulde kunne tillægges en saadan Tilbagekaldelse eller Forandring nogen Retsvirkning før efter Forløbet af 3 Maanedere. Meningen er vistnok imidlertid den, at der tillægges Tilbagekaldelsen dens naturlige Betydning, strax fra Offentliggjørelsens Døielik, saaledes at den, der har udstædt Offentliggjørelsen, altid har Ret til at paaberaabe sig samme som et vigtigt Datum imod Trediemand, men at han blot ikke kan stille den op med præclusiv Virkning før efter 3 Maaneders Forløb. Tanken er ikke at skabe en udvidet Beskyttelse for Trediemand, men Tanken er jo vistnok netop den at skabe en Beskyttelse for den, der har udstædt og offentliggjort en Tilbagekaldelse. Det gaaer nemlig vel ikke an, at lade Tilbagekaldelsen have præclusiv Virkning umiddelbart fra det Døielik af, at den er offentliggjort, thi Trediemand kan i god Tro tilj at det ældre Forhold endnu bestaaer, have indladt sig i Retsforhold med den Paa-gjældende, men det er naturligt, at man saa

hurtigt som muligt søger at give Tilbagekaldelsen dens fulde Betydning. Dette ansee vi for Lovens Mening, og i saa Henseende har Udvalget troet endogsaa at burde indskrænke den Frist, som Lovudkastet indeholder, idet vi have troet, at en Frist af 6 Uger maatte være aldeles tilstrækkelig. Det er væsentlig kun ligeoverfor udenrigske Forbindelser, at Spørgsmaalet herom har Betydning, men selv ligeoverfor saadanne formener Udvalget, at 6 Uger maae være en tilstrækkelig lang Frist. Er der nemlig Tale om ældre Handelsvenner, med hvem Firmaet eller Udstederen af en Fuldmagt staaer i Forbindelse, kan man saagodtsom altid paa anden og directe Maade skaffe disse Kundskab om den Forandring, der er foregaaet, og ligeoverfor nye Forbindelser, Fremmede, der første Gang indlade sig i Forbindelse med et Handelshuus, er man berettiget til at gjøre Krav paa, at de anstille den Underfølgelse, som Loven ved sin Offentliggjørelse opfordrer alle Vedkommende til at anstille med Hensyn til Firmaer, eller at de, forsaavidt der er Tale om et Fuldmagtsforhold, kræve at see eller blive bekendte med Fuldmagten. Udvalget troer saaledes, at en Frist af 6 Uger er fuldkommen tilstrækkelig, og at man efter dennes Udløb bør tillægge Offentliggjørelsen fuldstændig præclusiv Virkning.

Justitsministeren: Ibet Udvalgets Opfattelse af det Diemed, hvori Bestemmelsen er givet, falder sammen med den, som Ministeriet har tilsiglet, bliver der ikke Andet tilbage end det Spørgsmaal, om en Frist af 3 Maanedere eller af 6 Uger skulde være at foretrække. Det er naturligviis et reent Skøn, som herved maa komme i Betragtning. Man har antaget, at 3 Maanedere maatte være en hensigtsmæssig Tid; men der er forøvrigt fra Ministeriets Side Intet at erindre imod, at man vælger en Tidsfrist af 6 Uger, hvilken vel, saaledes som Forholdene stille sig, maa antages at kunne være tilstrækkelig. Ibet jeg saaledes ikke har Noget at erindre imod Endringsforslaget selv, skal jeg dog tillade mig en Bemærkning med Hensyn til Motiveringens, og det er den, at jeg ikke troer, at man egentlig kan lægge Vægt paa, hvad der fra Udvalgets Side er blevet